

гледнахъ къмъ най близкитѣ Черкези и видѣхъ, какъ 3 — 4 Черкези се спустнаха къмъ двоица ранени или убити свои другари, които се повалиха отъ конетѣ си, натовариха ги на своитѣ и отстѣпиха къмъ Зелено Дърво. Конетѣ на раненитѣ Черкези подплашени се спустнаха да бѣгатъ изъ мисирлика. Слѣдъ малко двама опълченци, онѣзи именно, които стрѣляха по Черкезитѣ, докараха при мене единъ отъ черкезскитѣ коне.

— Ваше благородие, ето ви конь вмѣсто вашия, убития отъ Турцитѣ.

И други Черкези настѣпваха долу покрай рѣчицата, но щомъ се откри стрѣлба, тѣ отстѣпиха, защото въ противенъ случай тѣмъ можеше да имъ се отрѣже пътя за отстѣпление.

Почти едноврѣменно съ 1-ва дружина, отъ къмъ сѣверъ, настѣпвалъ и казашкия полкъ и чудно, че той настѣпвалъ въ пѣши строй. Казацитѣ сжщо били открили палба по Черкезитѣ.

Слѣдъ 15 — 20 минути на позицията се въдвори тишина. Само татъкъ — далеко къмъ сѣверо-западъ се чуваха тукъ тамъ отдѣлни пушечни гърмежи. Слѣдъ остѣпванието на Черкезитѣ отъ с. Зелено Дърво, надъ селото на нѣколко мѣста се издигнаха черни облаци димъ, а подиръ малко се показаха огненнитѣ пламъци: селото бѣше подпалено. Почти едноврѣменно на сѣверъ, къмъ с. Топлишъ сжщо се извиха търкала димъ. Подиръ се оказа, че Черкезитѣ били подпалили нѣколко крайни къщя и черквата въ с. Топлишъ. Чудно бѣше това, че въ с. Топлишъ бѣше расположенъ 30 ѣ донски казашки полкъ.

Щомъ 1-ва дружина настѣпи отъ къмъ истокъ, а казашкия полкъ отъ сѣверъ, Черкезитѣ бърже започнаха да отстѣпватъ. Повтарямъ, не се бѣха изминали и 20 минути, когато на позицията се въдвори пълна тишина. Сега само облацитѣ димъ, отъ подпаленитѣ отъ Черкезитѣ села и натъркалянитѣ по позицията убити опълченци и Черкези свидѣтелствуваха, че прѣди малко тукъ сж били кървожаднитѣ, но безспорно храбри и самоотвержени Черкези.